

«Διαγωνισμός στον ουρανό»

συγγραφέας:
Περλιόανος
Χαρζαετός

«Διαγωνισμός στον ουρανό»

Κάποτε πριν από πολλά χρόνια την παραμονή της καθαρής Δευτέρας σε μία χώρα κά-ει παράδεισο. Έχυνε! Οι χαρταετοί ζωνταίνουν! Όπως οι άνθρωποι δεν κατάλαβαν τίποτα. Το μόνο που είχαν δει ήταν μία λάμψη στον ουρανό εκείνο το βράδυ.

Οι χαρταετοί ψήφισαν και όρισαν αρχηγό τους τον Χρυσάτση, ο οποίος θα διοργάνωνε τον διαγωνισμό μετά χαρτος χαρταετών πάνω από την πόλη. Εκείνος επέλεξε και τους κριτές. Το διαγωνισμό θα κέρδιζε αυτός που θα έκανε τις πιο εντυπωσιακές φιγούρες. Και θα έφτανε πιο ψηλά.

Ανάρεσα στους διαγωνιζόμενους ήταν ο Λετούλης, ο οποίος πήρε το λόγο στη συνέλευση και είπε: «Μην ανησυχάτε για το ποιος θα κερδίσει. Εχω!! Η κατασκευή μου είναι τέλεια. Εχω

μακριά ουρά, ελαφρύ σκελετό σε σχέση με άλλους χαρταετούς, και αυτά μου εξαεραλιζούν το γρήγορο πέταγμα. Επίσης το σχέδιό μου είναι υπέροχο, απεικονίζω έναν αετό με ανοιχτά φτερά». Ο Χρυσόκοιτης του απάντησε εκεί ΔΕΝ είναι σωστό να υπερηφανεύεται και να υποτιμά τους άλλους». Ο Αετοκόιτης αδιαφόρησε για την συμβουλή του αρχηγού και ήταν αποφασισμένος να κερδίσει το διαγωνισμό πάση θυσία.

Ξημέρωσε καθαρά Δευτέρα, οι διαγωνιζόμενοι πήραν τις θέσεις τους. Ο Αετοκόιτης έβρασε τελευταίος και σίγησε για την νίκη του, έριξε μια περιφρονητική ματιά στους υπόλοιπους χαρταετούς. Οι κριτές έδωσαν το σήμα να ξεκινήσει ο αγώνας.

Όλοι οι χαρταετοί έβαλαν τα δυνατά τους να αξιοποιήσουν τον δυνατό άνεμο για να ανεβούν ψηλά. Ταυτόχρονα έκαναν και εντυπωσιακές κινήσεις για να κερδίσουν πόντους στον αγώνα. Η Πετούλης ήθελε να εντυπωσιάσει τους κριτές και έκανε ριφокίνδυνες και απίστευτες ρυθμίσεις. Δεν υπολόγιζε όμως τα ρεύματα του ανέμου σωστά, με αποτέλεσμα να χάσει την ^{αμύδα} και ^{να μηδέχασε} τα σύματα της Δ.β.Η. Έτσι λοιπόν, τέλειωσε άδοξα γι' αυτόν ο αγώνας της Καθαράς Δευτέρας.

Το διαγνωστικό πετάχματος κέρει σε τελικά ο Μωβ χαρταετός που δεν είχε ούτε εντυπωσιακά χρώματα, ούτε ποδήλατο, ούτε, είχε όμως, θέληση να αγωνιστεί, βέβαια στους ανταγωνιστές του και ήταν πιο ταπεινός από το Πετούλη.

